

[Anne Grete Holmsgård]

Jeg synes virkelig, der er ved at være fornuft i det, hvis det er det, man skal diskutere. Men dette er jo ikke nogen diskussion. Det er bare en vedtagelse af, at man bygger sikringsrum i område A i stedet for i område B, og så siger man: nu gør vi i det mindste noget. Det har ikke en pind med diskussion at gøre.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Så fik vi remsen én gang til. Kristeligt folkeparti står fast på sit synspunkt, og vi er glade for civilforsvarsforliget, og vi er parate til at øve en indsats dér. Der er jo visse partier, der står af, når det skal diskuteres, og så får de ingen indflydelse. Det kan vi kun beklage.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det er jo ellers en klassisk og interessant diskussion. Jeg skal oplyse fru Anne Grete Holmsgård og andre om, at en del af den diskussion, som føres her, faktisk har været ført i det forum, vi taler om, når vi taler om forligspartierne. Vi har bl.a. taget trusselsbilledet og andet med i diskussionen. Man kan selvfølgelig undre sig over, at en folkelig debat ikke kommer i gang. Jeg tror nok, jeg er en af dem, der ustandselig har lagt op til den. Jeg har også set, at fru Anne Grete Holmsgård har deltaget i den debat.

Jeg vil da godt sige til det sidste, der blev sagt, at det i og for sig også undrer mig, at befolkningen og politikerne ikke i højere grad deltager i en folkelig debat om civilforsvaret. Det beklager jeg den ene gang efter den anden. Det må bero på, at man enten som fru Anne Grete Holmsgård forestiller sig, at det er håbløst alt sammen, og derfor vil man slet ikke gøre noget. Det er sådan en almindelig holdning, danskerne har. Eller også har man den anden holdning, der hedder: åh, der sker vel ikke noget, så det behøver vi vist ikke at drøfte. Der er de to yderpunkter i den debat, og derfor kommer den ikke rigtig i gang.

Jeg synes, at vi i hvert tilfælde herfra bør sige, at det ville være lykkeligt, hvis debatten ville rulle. Der har jo været anledninger nok til det. Vi har haft memorandummet fra civilforsvaret. Der har været anledning nok. Der har været civilforsvarsforliget, hvor man

kunne glæde sig over, at vi nu var kommet så langt, som vi var. Men heller ikke det har givet den store folkelige respons, og det kan man undre sig over, som det også blev sagt af hr. Maisted. Det burde i virkeligheden være en sag, som påkaldte sig almindelig folkelig interesse, da det jo er den civile befolkning og dens velfærd i en krigssituation og katastrofesituation, dette drejer sig om. Hermed vil jeg give håndslag på, at jeg i hvert fald meget gerne deltager i den folkelige debat og stærkt ønsker, at andre også vil gøre det.

I øvrigt skal jeg takke for den gode modtagelse, lovforslaget har fået.

Jeg skal starte med at takke hr. Henning Rasmussen. Jeg er ganske enig i – det siger jeg uden malice – at vi hermed har nået et vendepunkt i de sidste års udsultning af civilforsvaret. Jeg synes faktisk, at vi med det forlig, vi indgik i sommer, har nået noget usædvanlig nydeligt, og man kan i virkeligheden sige, at det er glædeligt, at det i en tid, hvor vi på mange andre felter må begrænse os økonomisk, har været muligt ved omprioriteringer og ved merbevillinger at give en endog nydelig økonomisk støtte til civilforsvaret på i alt 98 mill. kr. Det synes jeg faktisk er vigtigt, og jeg synes, vi skal bukke for hinanden over, at det er lykkedes i de seks partier at nå så langt. Man kan selvfølgelig sige, at vi ikke er nået langt nok, men man kan i hvert fald ikke sige, at vi ikke er begyndt.

Vi kan ikke være bekendt – det er min almindelige holdning – at have et civilforsvar og bryste os af det, hvis vi ikke er villige til at yde de midler, der skal til for at virkeliggøre ideen; ellers har det ingen mening. Jeg finder det som hr. Henning Rasmussen meget glædeligt, at vi nu kan påbegynde virkeliggørelsen af sommerens civilforsvarsforlig mellem de seks partier, og jeg er også enig i, at dette lovforslag kun er en minimal del af det forlig, vi altså i den kommende tid skal udmønte.

Fru Birgit Fogh-Andersen talte om folkeforsikringen. Ja, vi ønsker jo alle sammen at bevare freden, men det er nødvendigt, at vi ikke slår os til tåls med, at krigen ikke kommer, for så er vi i en situation, hvor vi ikke er klar til at beskytte civilbefolkningen. Så naive er der altså nogle partier der også har givet udtryk for at de er her i salen i dag. Jeg